

Mål C-408/06

Landesanstalt für Landwirtschaft mot Franz Götz

(begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof, Tyskland)

”Sjätte mervärdesskattedirektivet — Ekonomisk verksamhet — Skattskyldiga personer — Offentligrättsligt organ — Försäljningsställe för mjölkkvoter — Transaktioner som genomförs av stödorgan för jordbruket och personalbutiker — Konkurrenssnedridning av viss betydelse — Geografisk marknad”

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 december 2007 I - 11298

Sammanfattning av domen

1. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättnings- skatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 4 i sjätte direktivet*
(Rådets direktiv 77/388, artikel 4)

2. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättnings-skatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Skattskyldiga personer*
(Rådets direktiv 77/388, artikel 4.5)
3. *Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättnings-skatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Skattskyldiga personer*
(Rådets direktiv 77/388, artikel 4.5)

1. En överföring mot vederlag av referenskvantiteter för leverans, som genomförs av försäljningsställen för mjölkkvoter, utgör en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 4 i sjätte direktivet 77/388 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, när den är av fortlöpande karaktär och utförs mot vederlag som utgår till den person som utfört transaktionen. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva om dessa båda villkor är uppfyllda och att, i förekommande fall, avgöra huruvida verksamheten vid försäljningsstället för mjölkkvoter bedrivs i syfte att inkassera detta vederlag. Härvid skall det beaktas att mottagandet av arvoden inte i sig föranleder att en bestämd verksamhet skall betraktas som ekonomisk.
2. Ett försäljningsställe för mjölkkvoter är varken ett stödorgan för jordbruket i den mening som avses i artikel 4.5 tredje stycket i sjätte direktivet 77/388 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter, i dess lydelse enligt direktiv 2001/4, jämförd med punkt 7 i bilaga D till detta direktiv, eller en personalbutik i den mening som avses i artikel 4.5 tredje stycket, jämförd med punkt 12 i bilaga D till detta direktiv.

Uppgiften för ett försäljningsställe för mjölkkvoter skiljer sig nämligen avsevärt från uppgiften för ett stödorgan för jordbruket, vars uppgift består i att själv köpa och återförsälja jordbruksprodukterna, något som varje näringsidkare skulle kunna göra, vilket bland annat medför lagerhållning, såsom är fallet inom bland annat området för spannmål. Logiken bakom skattskyldigheten i bilaga D till sjätte direktivet är således att

(se punkterna 18, 20 och 21)

en verksamhet som består i att fördela mjölkkvoter mellan producenterna inte omfattas av dess tillämpningsområde, eftersom centraliseringen av dessa senares intentioner inte utgör en sådan verksamhet som bedrivs av en näringsidkare som köper och återförsäljer jordbruksprodukter på marknaden.

Genom en jämförelse mellan den tyska, den franska, den engelska, den spanska och den italienska versionen av punkt 12 i bilaga D kan det fastställas att med personalbutik i den mening som avses i denna punkt avses ett organ som ansvarar för försäljning av olika produkter och varor till personalen vid det företag eller den myndighet som de tillhör. Detta är inte uppgiften för ett försäljningsställe för mjölkkvoter som ansvarar för att bidra till en jämn fördelning av referenskvantiteter för leverans, med avsikt att minska dessa, till fördel för varje producent.

(se punkterna 26, 31 och 33 samt punkt 1 i domslutet)

3. Den omständigheten att ett försäljningsställe för mjölkkvoter behandlas som en icke skattskyldig person med avseende på den verksamhet eller de transaktioner som detta genomför i egenskap av offentlig myndighet i den mening som avses i artikel 4.5 i sjätte direktivet 77/388, i dess lydelse enligt direktiv 2001/4, medför inte en konkurrensnedvridning av viss betydelse, eftersom försäljningsstället i ett sådant fall som i målet vid den nationella domstolen inte konfronteras med privata näringsidkare som tillhandahåller tjänster som konkurrerar med de offentliga tjänsterna. Då detta antagande gäller för samtliga försäljningsställen för mjölkkvoter som är verksamma i ett överföringsområde, såsom detta definieras av den berörda medlemsstaten, skall detta område anses utgöra den relevanta geografiska marknaden vid bedömningen av huruvida det föreligger en konkurrensnedvridning av viss betydelse.

(se punkt 45 samt punkt 2 i domslutet)